

ikka ka weest, hommiko kahest, ja dhto-
sest wihmast.

Ma annab joudo alt, ja päike annab
soja üllewelt, et sest winapuust peab se
armojoamaeg sama, mis wae se meh he
murrelikko süddant, mis omma pat-
tude pärrast leinab, jälle rdmustab
ja kinnitab, ja temma palge rddmsaks
teeb omma st rammust, kui ta kuleb:
„Sinno usk on sind aidanud. Sinno
pattud on sulle andeks antud. Jum-
mala rahho olgo sinnoga.“

Winapu ei näita kül wäljaspidi
mitte suurt illo üles, sest temma oksad
on joutunud ja nõrgakesed, ja temma
ei sa ennast mitte kõrgese ülesäetud:
siiski omma seestpidise armoanni polest
on se üks esimesenne ma rohhi keige mu-
rohtude seast.

Õgga lindude seas ei näita ka õpikk
ehi künnilind suurt illo üles, sest ta on
alwen ja wähhem pealt nähha kui tühhi
warblane, ja õmmeti aiab temma omma
pisõkesse kurgo seest ni kallist laulo-
heält wälja kewwade dhto ja õse, kui
mu lomad hingawad, et mets kõllab, ja te-
kaija koio pole minnes, ning didsilinne
maggamast ülesärgates mõtlewad: Õpikk
laula waljuste, et mind inglid kaitsewad, et
ei tulle kurjaste waimud, kes mind wae-
wawad. Las' mo südda laulda jälle
Temmal', kes sull' lonud heäle.

Ihho werre jooksemine.

Ihho werri tuksub ühhe päwaga —
se on 24 tunni sees — 100 korda 1000
korda innimesse ihho soonte sees, siis
tulleb ühhe tunni peäle 4166 korda,